საქართველოს სოციალისტ-ფედერალისტთა სარევოლიუციო პარტია

№ 299 1918 წ. სამშაბათი. 6 აგვისტოს № 299

სახალხო საქმე

საპარტიო კომიტეტის ორგანო

ფასი 50 კაპ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ოსმალ-ადერბეიჯანელებმა ბაქო აიღეს: დაჭრილ-დახოცილია ბაქოელების მხრით 7 ათასი, ტყვედ ჩაიგდეს 5 ათასი.

საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი

„სახალხო საქმე“

ღირს: თვით 10 მან., ნომერი ღირს პროვინციასა და ტფილისში 50 კაპ., რკინის გზის სადგურებზე 60 კ., განცხადება: ჩვეულებრივი სტრიქონი პეტიტით პირველ გვ. 60 კაპ., უკანასკნელ გვ. 40 კაპ. სამგლოვიარო განცხადება 15 მან. ხელის მოწერა და განცხადება მიიღება რედაქციის კანტორაში ყოველ დღე დილის 9—3 საათამდე, სასახლის ქუჩა, № 6, ფოსტის ყუთი 190, ტელეფონი 12—29.

ღრმად დამწუხრებული მეუღლე მინადორა ხუთუს ასული შვილები ალექსანდრე და ივლიანა შოგირაძე სიძე შოგირაძე და რძალი სავა აცნობებენ ნათესავებს, ნაცნობებს და მეგობრებს რომ ყოჩაღების მიერ ტრაღიკულად მოკლულ

გიორგი (გოგი) ლევინჯავას

დასაფლავება მოხდა კვირას აგვისტოს 4-ს ზუგდიდის წმინდა ნიკოლოზის ეკლესიაში. 1268

მეორე ქართული კლუბი

„ახალი საკრებულო“ მიხეილის პროსპექტი № 129.

სამშაბათს აგვისტოს 6.

სინემატოგრაფი

1289

დიდი ცირკი

ძმ. ეფიმოვებისა

მიხეილის პრ., მუშტ., ახლო, საკუთ., ახლად შეკეთ. კაპიტალური საზამთრო შენობა, ტელეფ. 18—60.

1918 წ. დღეს, აგვისტოს 6-ს გაიმართება

დიდი სადღესასწაულო წარმოდგენა

გასტროლები ახალი არტისტებისა, ცნობილ ეგვიპტელის **ალისა**, (ადამიანი აკვარიუმი). გასტროლი მალოროსთა ხოროსი. ანდრენკოს და იზვეკოვის მეთაურობით. მონაწილეობს მთელი დასი. დასაწყისი 8 ს. დასასრული 11 საათზე.

ანონსი: ოთხშაბათს, აგვისტოს 7 ბენეფისი ეგვიპტელ ალისა. 833

მთავარი ადმინისტრატორი პ. ელიზაროვი.

ფრანგულ ენის მასწავლებელი ქალი, ჩამოსული, იძლევა პრაკტიკულ და თეორიულ გაკვეთილებს, თანახმაა იყოს dame de compagnie რამდენიმე საათით. ნახვა შეიძლება 10 11½ საათამდე და საღამოთი 7—9 საათამდე. გუნიბის ქ., 43, ბინა 5. 120

საჭირო ქართველთ 1 ცხენოსნის ერთეულისათვის (პოლკისათვის) თივა, ბზე და შვრია—მოიჯარადრეს შეუძლიანთ გამოცხადნენ—ნავთლუღში, პოლკის შტაბში. 832

ტფილისი, აგვისტოს 6.

კადეტების გაზეთის კარალეღები.

კადეტების გაზეთი დიდის სიამოვნებითა და აღფრთოვანებით შეჰხვდა სომხეთის რესპუბლიკის აღდგენას. ჩვენც ჩვენის მხრით არ შეგვიძლიან გულ-წრფელი სალამით არ შევხვდეთ ამ ფაქტს და არ ვუსურვოთ მეზობელ რესპუბლიკას დღეგრძელობა და განვითარება. სომხეთის რესპუბლიკა ჩვენი მეზობელი რესპუბლიკაა. რამდენადაც უკეთესად მოაწყობს იგი თავის საქმეებს, რამდენადაც მეტად განამტკიცებს თავის დამოუკიდებლობას, იმდენად უკეთესი იქნება ჩვენთვის, ქართველებისთვის. მაგრამ არ შეგვიძლიან მაინც უყურადღებოდ დავსტოვოთ კადეტების ორგანოს უცნაური პარალელები, რომლებიც მას გაჰყავს საქართველოსა და სომხეთს შორის. უპირველესად ყოვლისა აღსანიშნავია ის გარემოება, რომ კადეტების გაზეთი მხოლოდ ბოროტების გესლს ანთხევს საქართველოზე მაშინ, როდესაც სომხეთის სასარგებლოდ მას საკმაოდ მოუძებნია თბილი სიტყვები. ასეთი დამოკიდებულება საქართველოსა და სომხეთს შორის შემთხვევითი არ არის. იგი იმ უბრალო გარემოებით აიხსნება, რომ, რაც უნდა უცნაურად გვეჩვენოს ეს შეხედულება, თვით სომხეთის დამოუკიდებლობაც მჭიდროდ არის დაკავშირებული საქართველოს დამოუკიდებლობასთან. პოლიტიკური და გეოგრაფიული მდგომარეობა საქართველოსი ისეთია, რომ თუ იგი დამოუკიდებელი დარჩა, სომხეთსაც შერჩება დამოუკიდებლობა. მაგრამ თუ საქართველოს დამოუკიდებლობა დაინგრა, მის ნანგრევებში აუცილებლად სომხეთის დამოუკიდებლობაც დაიმარხება. ეს ძალიან კარგად იციან ამიერკავკასიის რესპუბლიკათა მტრებმა და სწორედ ამიტომაც უმთავრესი და პირველი იერიში სწორედ საქართველოზე მიაქვთ.

მაგრამ საბუთები ამ იერიშებისთვის ისეთი ცოტა აქვთ, რომ მათს ბრძოლას უკბილო ბებერის ბუზღუნის ხასიათი ეძლევა. ასე დაემართა კადეტების ორგანოსაც. იგი, მაგალითად, სომხეთის რესპუბლიკას დიდს პღიუსად უთვლის იმას, რომ თავის თავს **სომხეთის** რესპუბლიკას უწოდებს მაშინ, როდესაც ქართველები თავიანთ რესპუბლიკას უწოდებენ **ქართულს** და არა საქართველოს რესპუბლიკას. ჩვენ ეს საბუთი ძალიან დაწვრილმანებულსა და დახურდავებულ საბუთად მიგვაჩნია, მაგრამ აქაც კი კადეტების ორგანო არსებითად მართალი არ არის, ქართველები თავის სახელმწიფოს უწოდებენ სწორედ **საქართველოს** დემოკრატიულ რესპუბლიკას. ასე იწერება ყველა ოფიციალურ ქაღალდსა და აქტში. მაგრამ საქართველოს მტრები **თითონ** ამახინჯებენ გაზეთებში ამ სახელწოდებას და განზრახ, სწორედ მტრული გრძნობის კარნახით, საქართველოს ნაცვლად ყველგან ქართულს ხმარობენ. თვით ეროვნულ საბჭოსაც ჰქვიან **საქართველოს** ეროვნული საბჭო, მაგრამ რუსული გაზეთები იმავე მტრული გრძნობით, უწოდებენ **ქართულ** ეროვნულ საბჭოს. ამით მათ ჰსურთ თითქოს ღირსება დაუკარგონ საქართველოს საკანონმდებლო ორგანოს და იგი ისეთსავე ორგანოდ დასახონ, რანაირიც სხვა ეროვნებათა ეროვნული საბჭოები.

მართალია ერთგვარი გაუგებრობა აქ არსებობს, მაგრამ გაუგებრობა გამოწვეულია არა ქართველების არამედ საქართველოს მტრების მიერ, რომელთაც, დღიდან საქართველოს განთავისუფლებისა პოლიტიკური მონობისაგან, ერთი თბილი სიტყვაც კი ვერ გაიმეტეს ქართველი ხალხისთვის,—იმდენად ძლიერი იყო და არის მათში სიძულვილი ქართველი ხალხისადმი.

მეორე პარალელი, რომელიც კადეტების ორგანოს გაჰყავს, უმცირესობათა უფლებას შეეხება. აქაც გასაგონელად ისე სჩანს, თითქოს სომხეთმა გაუსწრო საქართველოს. მაგრამ არსებითად ეს ასე არ არის. საქართველოს პარლამენტს უკვე შემუშავებული აქვს დებულება უმცირესობათა წარმომადგენლების შეყვანის შესახებ და ეს დებულება დღეს არა ხვალ აუცილებლად განხორციელდება. მაგრამ ჩვენ გვინდა შევეკითხოთ კადეტების ორგანოს, ნუ თუ იგი ვერა ჰხედავს, რომ სულ სხვა და სხვანაირ პირობებში იმყოფება სომხეთი და საქართველო. ისტორიული ჩარხის ტრიალის გამო მთელი სიმძიმე ხულიგანური რუსეთის ლიკვიდაციისა საქართველოს დააწვა კისრად. შეუძლიან თუ არა საქართველოს თავის პარლამენტში შეიყვანოს წარმომადგენლები ისეთი ჯგუფებისა, რომელნიც **პრინციპიალურად** საქართველოს დამოუკიდებლობის წინააღმდეგნი არიან? პოლიტიკური დონკიხოტობა თუ დემოკრატიზმია, მაშინ ასეთი დემოკრატიზმი კადეტებისთვის დაგვიღონია. ჩვენ კი პოლიტიკურ დონკიხოტობად მოგვეჩვენა ასეთი ნაბიჯის გადადგმა და საქართველოს მტრებს, საქართველოს დამოუკიდებლობის პრინციპიალურ მტრებს საქართველოს პარლამენტში არ შეუშვებთ. ჩვენ უკვე ვიცით, რომ საქართველოს სომხებში ამ მხრით საღი პოლიტიკური აზრთა გაცვლა-გამოცვლა სწარმოებს. დადგება დრო, როდესაც სომხები ამ პოლიტიკურ საკითხს ასე თუ ისე გადასწყვეტენ. როდესაც გამოირკვევა, რომ საქართველოში რჩებიან საქართველოს ქვეშევრდომი სომხები—და ამის გამორკვევა კი უპირველესად ყოვლისა თვით სომხების საქმეა,—მაშინ ისინი აუცილებლად მოწვეულნი იქნებიან ეროვნულ საბჭოში.

მაგრამ როგორ უნდა მოვიწვიოთ წარმომადგენლები, ვსთქვათ, „ტრუდ. ზნამია“-სი, რომელიც ყოველ დღე მხოლოდ საქართველოს დამოუკიდებლობის წინააღმდეგ სწერს?

მესამე პარალელი კადეტების ორგანოსი შეეხება რუსულ ენას, მას დიდს დემოკრატობად მიაჩია ის, რომ სომხებმა სახელმწიფო ენად რუსული ენა დასტოვეს დროებით. ჩვენ კი გვგონია, რომ არაფერი დემოკრატიული აქ არ არის. თუ სომხებმა **დროებით** სახელმწიფო ენად რუსული ენა დასტოვეს, ეს მხოლოდ იმით აიხსნება, რომ სომეხთა შორის მათ ჯერ ჯერობით არ მოძებნებათ საკმაო კონტიგენტი სახელმწიფო მოხელეებისა. ეს რომ ასე არ ყოფილიყო, მაშინ **დროებითი** ხასიათი ამ ზომას არ ექნებოდა. რა წამს სომხეთს შეძლება მიეცემა, იგი იმავე ნაციონალიზაციის გზით წავა, როგორც საქართველო. და ეს ნამდვილი დემოკრატიზმი იქნება.

ჩვენ არ ვიცით, როდის გაჰხდა დემოკრატიზმი რუსული ენის გამეფება სახელმწიფო დაწესებულებებში? პირიქით, რუსეთის ლიბერალური მოთხოვნილებაც კი იმაში გამოიხატებოდა, რომ სკოლასა, ადმინისტრაციასა და სასამართლოში სამშობლო ენა გამეფებულიყო. მით უფრო ეს უნდა მოჰხდეს ეხლა, როდესაც საქართველო დამოუკიდებელი სახელმწიფოა. და თუ გაქართულება ჩვენი ცხოვრებისა, გაქართულება სახელმწიფოებრივი მექანიზმისა კადეტებს ანტიდემოკრატიულ მოვლენად მიაჩნია, მას ვერავითარი წარმოდგენა ჰქონია დემოკრატიზმზე ვინც დღევანდელ პირობებში კი არა, საზოგადოდაც კი ამნაირი გაქართულების წინააღმდეგია, ის ჭლალატობს დემოკრატიულ იდეალების ელემენტარულ მოთხოვნილებებს და ჭლალატობს იმიტომ, რომ იგი უფრო მეტად ბეკამისტია, ვიდრე დემოკრატი.

საგედისწერო სასწორი

საერთაშორისო ომის ისტორია მეხუთე წლის ფურცლებს შლის და ამ ხნის განმავლობაში არც ერთი მხარე არ მოტეხილა იმდენად, რომ ამ საშინელ, სიკვდილ-სიცოცხლის ბრძოლას წერტილი დაუსვას, თავისი უძლურება აღიაროს და ქედი მოიხაროს მტრის წინაშე. ორი უდიდესი კოალიცია სისხლისაგან იცლება, სასიკვდილოდ დაჭრილ ლომივით ღმუის, მაგრამ აზრადაც არ მოსდის ხმალი ქარქაშში ჩაადგოს.

თანდათან უფრო რთულდება მდგომარეობა და ის, რაც ბურუსში იყო გახვეული თავიდან, ზევით ტივტივდება: აშკარაა, დღეს ომი არავის მიაჩნია მცირედ, დამონებულ სახელმწიფო და ერების გამოქომაგებად, ან მარტო ეკონომიურ ინტერესთა წინააღმდეგობათა დაწახებად, ახალი კოლონიების დასაპყრობად... უკვე, ყველა ამასთან, საკმაოდ გამოსჭვივის ერის ფიზიკურ არსებობის გადარჩენის, სახელმწიფოს ინტერესების და მისი სახელის ხსნის, ერის ტრადიციების და პრესტიჟის განმტკიცების. ისი, თუ გნებავთ, თავმოყვარეობის და სუვერენიტეტის დაცვის საკითხები..

ყველა ეს ერთმანეთში შეუმჩნეველად გადახლართულია დ ამ ნაკვთთა ნაწნავში, ამ დიდ არტერიაში გადის ის სისხლი, რომელიც მეხუთე წელიწადია იღვრება მარსის სამხეევრპლოს წინაშე. აღარ არის იმ სომარტივე, რომელიც პირველად ესახებოდა ამ ომის ისტორიკოსს და და რომელსაც უფრო ადვილად ითვისებდა ხალხი.

ვის შეუძლიან სთქვას—რამდენად გამწვავდება კიდევ მდგომარეობა და რამდენ ახალ მომენტს ამოაცურებს ზევით ომის ტალღათა ცემა. მთელი კულტურული კაცობრიობა, დიდი ტრადიციების მქონე სახელმწიფონი შესცდნენ ომის ანგარიშებში, საუკეთესო ეკონომისტების მეცნიერული მოსაზრებანი გაანიავა ომის ფორტუნამ და კურიოზები რეალობად, ისტორიულ ფაქტად აქცია. შეიძლება ითქვას, რომ დემოკრატია მისი საერთაშორისო მასშტაბითაც მოუმზადებელი შეხვდა ამ დიდ ეპოქას. ომმა დაარღვია მეორე ინტერნაციონალი და მის წრეებში დიდი გაუგებრობა და არევ-დარევა წარმოშვა. სრულებით დაჭუცმაცდა ეს ფრონტი და იგი აუარებელ ჯგუფებად დაიყო რომელნიც ბარბაროსები შეიქმნენ ურთერთისათვის. ორ უკიდურეს ფრთათა შორის მრავალი, სრულიად ავტონომიური მიმდინარეობანი წარმოდინდა და სოციალისტ-იმპერიალისტებიდან, სოციალისტ-მაქსიმალისტებამდე მრავალი დამოუკიდებელი აზროვნებაა დღეს დემოკრატიაში. არ შეიძლება გადაჭრით იმის თქმა—რომელ ფრთას გაუღიმებს ბოლოს ბედი, ვინ აუღო სწორედ ალღო ომის მსვლელობის ისტორიას, მაგრამ მაქსიმალისტების ზოგი ილიუზია დღეს უკვე ლიკვიდაციის ფაზაშია და ზედმეტი ჯიუტობა ამ სახის ინტერნაციონალს თიხის ფეხებს ვერ გაძუცცლის. იმედი, რომ საერთაშორისო დემოკრატია ამ ომში უკანასკნელ სიტყვას თვითონ იტყვის, თვითონ იქმნება ნეტარ ზავის მომტანი და ამ ზავში არ იქმნება გამარჯვებული—მოკარნახე პირობებისა და დამარცხებული მიმღები ყველა სიმძიმისა, დღეს შეგვიძლია უსაფუძვლოდ ჩავთვალოთ.

ასეთ ინტერნაციონალს ჰირი არ უჩანს და ჩვენ არ შეგვიძლია ოცნების გზას გავყვეთ. აშკარაა, ომის მსვლელობა იმდენად გამწვავდა, რომ იგი იელის რეალურ გამარჯვებამდე და ორ კოალიციათა შორის პროლეტარიატი ჰარმონიას ვერ განამტკიცებს. „ომი ბოლომდის, გამარჯვებამდის“! აი, ის ღოზუნგი, რომლითაც გადავიდა ომის ისტორია მეხუთე წელში. ამ ომიდან ერთი მხარე უეჭველად გამარჯვებული და მეორე დამარცხებული უნდა გამოვიდნენ; შუა გზა, სამწუხაროდ ილიუზიად იქცა და ამ მოვლენას განსაკუთრებულის ყურადღებით უნდა მოეპყრან ის მცირედი ერები, რომელნიც საკუთარ სახელმწიფებრივ ნიადაგზე დადგნენ თვით ომის პროცესში. რა თქმა უნდა ჩვენ ამ ხანად საკუთარ სახელმწიფოს ბედი გვაინტერესებს.

მართალია ჩვენი მოკავშირე დღეს ის დიდი იმპერიაა, რომელმაც სახელოვნად აწარმოვა ეს უმაგალითო ომი ოთხი წლის განმავლობაში, მართალია, რომ გერმანიის გამარჯვების შანსები დიდია ეხლა, როცა მან გაარღვია შემოსალტული წრე, ფართოდ გაშალა თავისი გავლენის სფერო და ინგლისის ბლოკადას ინტენსიობა და ძალა გამოაცალა, მართალია—ის ეროვნულ სახელმწიფებრივ თავგანწირვა და მთლიანობა, რომელმაც მთელი გერმანია ერთ ორგანიზმად აქცია, ერთ არსად შეასხეულა, ოდნავადაც არ მიმქრალა, მაგრამ ქართველი ერისათვის და საქართველოს სახელმწიფოსთვის, მის საბოლოო უზრუნველყოფისათვის ეს კიდევ არ არის უკანასკნელი სიტყვა. ჩვენისთანა პატარა ერს არ შეუძლიან მცირედი იჭვების შანსების დატოვებაც, ახლად ფეხ-ადგმულ განთავისუფლებულ სახელმწიფოს მომავლის პერსპექტივებში საეჭვო ოაზისსაც კი ვერ დავტოვებთ. ამას გვიკარნახებს ჩვენი ვაღი ერისა და სახელმწიფოს მომავლის წინაშე. რა თქმა უნდა, ქართველმა ერმა თავისი ბედი დაუკავშირა გერმანიას, რომელმაც იკისრა მისი მფარველობა და დამოუკიდებლობის დაცვა; ყველა ამის გამო ჩვენ შორის კეთილი განწყობილება და ერთგულება უნდა განმტკიცდეს და ჩვენი ერი, გვგონია, ერთგულებაში საკმაოდ ნაცადია, მისი პატარა ორგანიზმი დიდ ბუნებოვან რაინდობას იტევდა მუდამ და მეგობრის გულზე ხელის კვრა, ან მისი საფრთხის დროს გაცლა ჩვენ არ გვჩვევია. ამის შესახებ ლაპარაკი მეტია და არც მოგვსვლია ვისმეს აზრად. ჩვენ ღალატსა და მუხანათობას ჩვეული არა ვართ...

მაგრამ ჩვენ ამ ხანად სხვა მხარე გვაინტერესებს: აქვს თუ არა საქართველოს უფლება—მთელი იმედი საკუთარის არსებობისა დაამყაროს რომელისამე კოალიციის სრულ გამარჯვებაზე.

ჩვენ უკვე დავინახეთ, რომ იმ სახით, როგორადაც დემოკრატიზმის უკიდურესმა მიმდინარეობამ გადაჭრა ეს საკითხი: არც გამარჯვებული, არც დამარცხებული, ფანტასტიური ზავი, დღეს შეუძლებელი გახდა საერთოდ, და რა თქმა უნდა, საქართველოსთვისაც. მაშასადამე ომი უფრო გამწვავდება, უმაღლეს წერტილამდე მიაღწევს და ერთი მხარე სასტიკად დამარცხებული გამოვა.

არც ჩვენ და არც სხვა ვისმეს არ შეუძლია გადაჭრით სთქვას, რომელი იქნება ეს მხარე და მაშასადამე არც პატარა საქართველოს შეუძლია გულ-ხელ დაკრეფილი იჯდეს და ელოდოს ამ დროს.

არც ერთი გამოსავალი ამ ომიდან არ უნდა იყოს სიკვდილ-სიცოცხლის საკითხი ჩვენის რესპუბლიკისათვის. რაც უნდა უცნაური იყოს ომის დასასრული და რაგვარადაც არ უნდა შეხედოს მის არსებობას საბოლოოდ გამარჯვებულმა კოალიციამ (სულ ერთია, რომელიც იქნება იგი ამ შემთხვევაში) საქართველოს სახელმწიფოს, მისი სუვერენობის

ვეფხისტყაოსნის ახალი ილუსტრირებული გამოცემა

ვეფხისტყაოსნის ილუსტრირებული გამოცემა — ეს არის ის, რასაც ქართველი ხალხი ათწლეულების განმავლობაში ელოდა. ეროვნული ეპოსის ეს ბრწყინვალე ნიმუში ჩვენი ხალხის სულიერი ცხოვრების ნაწილად იქცა. ის ასწავლის ჩვენს ბავშვებს სიკეთეს, სამშობლოს სიყვარულს, ერთგულებას, ვაჟკაცობას. ის ასწავლის ჩვენს ბავშვებს ლამაზად ფიქრსა და ლამაზად ლაპარაკს. ის ასწავლის ჩვენს ბავშვებს ლამაზად ცხოვრებას.

ეს წიგნი ჩვენთვის ძალიან ძვირფასია; ამ წიგნის ფურცლებზე ჩვენ ვხედავთ ჩვენი ქვეყნის ბუნებას, ჩვენი ხალხის ცხოვრებას, ჩვენი ხალხის ტანსაცმელს, ჩვენი ხალხის ზნე-ჩვეულებებს. ეს წიგნი ჩვენ ყველას გვიყვარს, ის ჩვენი ხალხის ნაწილია.

ეს ის წიგნია, რომელიც ყველა ქართველ ოჯახში უნდა იყოს. ეს ის წიგნია, რომელიც ყველა ქართველ ბავშვს უნდა ჰქონდეს. ეს ის წიგნია, რომელიც ყველა ქართველ ბავშვს უნდა ჰქონდეს ისეთი, როგორიც ის ახლა გამოვიდა.

ეს ის წიგნია, რომელიც ყველა ქართველ ბავშვს უნდა ჰქონდეს ისეთი, როგორიც ის ახლა გამოვიდა. ეს ის წიგნია, რომელიც ყველა ქართველ ბავშვს უნდა ჰქონდეს ისეთი, როგორიც ის ახლა გამოვიდა.

ის ხმას—ნებსით თუ უნებლიედ გადა-ქცევით რუსეთის რევოლიუციის ჯალათებად.

უცხოეთი

კერენსკი ლონდონში.

ლონდონში მუშათა კონფერენციაზე მიიწვიეს კერენსკი, რომელმაც სიტყვა წარმოსთქვა და მოუწოდა მოკავშირე სახელმწიფოებს: რუსეთი გმინავს ბოლშევიკების ხელში, იგი იბრძვის გასანთავისუფლებლად და მიეშველეთო. ზოგიერთებმა პროტესტი განაცხადეს კერენსკის გამოსვლის გამო: ჩვენ მთავრობის აგენტები არ გვინდა, რომელნიც ახალ ავანტიურისაკენ მოგვიწოდებენო.

მონარქიზმი საფრანგეთში

„ჰუმანიტეში“ დაბეჭდილია წერილები, რომლითაც მტკიცდება, რომ საფრანგეთში დიდი შეთქმულება მზადდებოდა მონარქიის აღსადგენად. დააპატიმრეს რამდენიმე წევრი „აქსიონ ფრანსედან“.

ახალი ამბავი

ხალილ-ფაშის ჩამოსვლა. კვირას, აგვისტოს 4-ს ტფილისში ჩამოვიდა ოსმალეთის ჯარების მთავარ-სარდალი ხალილ-ფაშა.

გარნიზონის უფროსმა დააპატიმრა მფრინავი რაზმის ჯარის-კაცი თუხარელი კაცის მოკვლისათვის. ახმედ-მირზა მამედ-ოღლი, ყაზარ აბდულა-ოღლი, გემბერ ალი მირზა-ოღლი, აზეფ-ასაბ ოღლი გერმანიის მისიის წინადადებით.

სეირნობა სახახლის ბაღში. გურიის დამხმარე კომიტეტი აცხადებს, რომ სეირნობა სასახლის ბაღში კომიტეტის მიერ გამართული საქართველოს რესპუბლიკის ტერიტორიაზე დაზარალებულთა სასარგებლოდ დასრულდება დღეს?

დღესვე გაიყიდება დარჩენილი ნივთები აუქციონით და ლატარიით.

საქართველოს სახელმწიფო ზვრების სამმართველოს დიდძალი ღვინო შეუკვეთეს გერმანიიდან, ავსტრიიდან, ბულგარეთიდან და რუმინიიდან. ღვინოში დიდ ფასს იძლევიან, ამ სახელმწიფოში სპირტეულობის უქონლობის გამო დიდი კრიზისია.

ხოლერა. აგვისტოს 4-ს ხოლერით ავად გახდა 8 კაცი; მორჩა და გაეწერა 6, მოკვდა 5. ხოლერის ნიშნებით ავად გახდა 4. გადამდებ სენიანთა ბარაკში ეხლა 150 ხოლერიანია, ხოლო 18 საეჭვო.

ყალბი სამ-მანეთიანები. ქალაქში უკვე გაჩნდა ყალბი სამ-მანეთიანები. გარეგნად ისე კარგად არის დაბეჭდილი რომ ვერაფერს შეატყობთ მხოლოდ ქართულ წარწერაში მოსვლიათ შეცდომა და სიტყვა: „საკრედიტოს“ ხელთნაწერი „ო“ აქვს ბოლოში ნაბეჭდის მაგივრად.

მასწავლებელთა ადგილები. თავისუფალია მასწავლებლის ადგილი ქ. შ. წ. კ. გ. ს. შემდეგ სკოლებში: 1) საგურამოს (დუშ. მაზ.) 2) ბორჩალოს (ტფილ მაზ.) 3) გომარეთის. 4) აკაურთის ყალამშის (ბორჩ მაზ.) 5) ვარიანის და 7) ატენის (გორის მაზ.) თხოვნები და საბუთები უნდა გამოიგზავნოს ქ. შ. წ. კ. გ. ს. მისამართზე სასახლის ქ. № 5.

ელლინთა ეროვნულმა საბჭომ მთავრობის თავმჯდომარეს სთხოვა, ყურადღება მიაქციოს ყარსიდან საქართველოში გამოქცეულ ბერძნებს, რომელთა მდგომარეობა აუტანელია. მათ წინადადება მისცეს საქართველოს ტერიტორიაზე დასტოვონ, ხოლო ოსმალეთის მთავრობა მათ უკან დაბრუნების ნებასა არ აძლევს. საბჭო სთხოვს მთავრობას, რომ ლტოლვილთა ფოთზე რუსეთში გასაგზავნად 300,00 მან. მიეცეს ხოლო თუ ეს შეუძლებელია, მაშინ ეს ფული სესხად მიეცეს.

ლტოლვილები. ახალციხისა და ახალქალაქის მაზრების ჩამოჭრის შემდეგ საქართველოში დიდი ძალი ქართველი ლტოლვილი დასახლდა. მთავრობამ მათ სერიოზული ყურადღება მიაქცია, განზრახულია, ისინი საქართველოს სხვა და სხვა ადგილებში იქმნან დასახლებულნი. მიწათმოქმედების მინისტრს მთავრობა შეეკითხა, სად შეიძლება მათი დასახლებაო.

ტყვე ბოლშევიკები. აგვისტოს 4-ს დუშეთის ფრონტიდან ტფილისის ციხეში (№ 1) ჩამოიყვანეს 144 ბოლშევიკი

საპყრობილეთა ინსპექციაში. საპყრობილეთა დარაჯების რაზმის ჯართა მრთელობის შესამოწმებლად დაარსებულია ინსპექციისაგან საგანგებო კომისია ციხის ექიმის მონაწილეობით კომისია მუშაობას დაიწყებს აგვისტოს 7-ს, დილის 10 ს. საგუბერნიო საპყრობილის № 1 კანცელარიაში (ორთაჭალაში) რაზმში ჩაწერა შეიძლება ინსპექციაში (განოვის ქ. № 11) ხოლო ოთხშაბათს პირდაპირ კომისიაში.

იურისტთა კრება. კვირას ოთხს ქართულ კლუბში ამხ. შალიბაშვილის თავმჯდომარეობით მოხდა ქართველ იურისტთა კრება, რომელმაც იქონია მსჯელობა ქართული იურიდიული საზოგადოების დაარსების შესახებ და დაადგინა შემდეგი: ა. დაარსდეს დროებით ქართველ იურისტთა კავშირი, რომელიც მოუმზადებს ნიადაგს ქართველ იურიდიულ საზოგადოების დაარსებას. ბ. ამორჩეულ იქმნას კომისია, შემდგარი შვიდი კაცისაგან, რომელიც შეიმუშავებს კავშირის წესდებას და იზრუნებს ახლო მომავალში ქართველ იურისტთა მრავალ რიცხოვანი კრების მოწვევისათვის. კომისიაში არჩეულ იქმნენ შემდეგი პირები: ი. ბარათაშვილი, ი. ზურაბიშვილი, ა. სარაჯიშვილი, გ. შალიბაშვილი, გ. ჟორდანია, ი ლასხიშვილი ა. ახნაზაროვი. კომისიის კრება დანიშნულია დღეს, საღამოს 8 საათზე სასამართლოს ქუჩა № 26 ნაფ. ვეჭ. გ. ჟორდანიას ბინაზედ.

ს. ზემოავჭალი კულტურულ განმანათლებელ საზოგადოებამ წარსულ ორ კვირა დღეს ზედიზედ გამართა „ფინჯანი ჩაი“ ადგილობრივ სამკითხველოს სასარგებლოდ. ეს საზოგადოება ამავე მიზნით ამ „ფინჯან ჩაის“ გამართავს აგრეთვე სხვა კვირა დღეებშიაც ამა წლის ენკენისთვის შუა რიცხვებამდის.

ქართულ სატეხნიკო საზოგადოების კრება სამშაბათს აგვისტოს 6-ს ფრეილინის ქ № 11 საღამოს 8 ს. შესდგება ქართულ სატეხნიკო საზოგადოების კრება, რომელზედაც ინჟ. ვ. კაკაბაძე დაამთავრებს თავის მოხსენებას »ქიმიური მრეწველობის განვითარების საკითხი ჩვენში«; ამავე კრებაზე გაირჩევა ფრიად საყურადღებო მიმდინარე საკითხები.

ოთხშაბათს, აგვისტოს 7-ს საღამოს 8 საათზე შესდგება სამთო-საქიმიო სექციის კრება. ინჟ. ივ. ყიფშიძე დაამთავრებს მოხსენებას შემდეგ თემაზე: სამთა-მადნო კანონმდებლობის ძირითადი დებულებანი უცხოეთში“.

გერმანელთა შტაბი საქართველოს ლაშქრის შტაბის შენობაში გადავიდა, ხოლო საქართველოს ლაშქრის შტაბი სამხედრო სამინისტროში, ბარიათინსკის ქუჩა № 8.

პურის ბარათები ქალაქის გამგეობის სასურსათო განყოფილების გადაწყვეტილებით მოისპო.

შეკითხვის წარმოდგენის გამო. ჩვენ გვთხოვენ გამოვაცხადოთ: ეს სამი თვეა ფოსტა-ტელეგრაფის სადგომში უნდა გამართულიყო საღამო „ინტერნაციონალი“, მაგრამ აქამდის არ გამართულა, მიუხედავად იმისა, რომ ბ. დოლუხანოვი საამისო ბილეთებს ჰყიდიდა. ეხლა სთხოვენ ბ. დოლუხანოვს აცნობოს: რა უყო ბილეთებში აღებული ფული, თუ რომელსამე საზოგადოებას გადასცა, საბუთი გვიჩვენოს, თუ არა და ბილეთების მყიდველებს ფული უკანვე დაუბრუნდეს.

სახელმძღვანელოები. ამ დღეებში სტამბა „სახალხო საქმე“ დაასრულებს ბეჭდვას: „ბუნების კარის“ ახლად შესწორებულ და გადაკეთებულ დედა-ენის“ მეორე ნაწილის და ფიზიკისას პროვინციებიდან ქ. შორის წერა-კითხვის ხვის გამავრცელებელ საზოგადოებას დიდძალი მოთხოვნილება მოსდის ხსენებულ სახელმძღვანელოებზე და განსაკუთრებით დედა-ენაზე, რომელიც გასასყიდლად ბაზარზე გამოილია.

— **ანტისანიტარული მდგომარეობა.** ბაზრის ქუჩებზე ყასბების უბანში საშინელი ანტისანიტარული მდგომარეობაა. მთელი ქუჩა მოფენილიძვლებით რომელიც ქუჩის ძაღლები ყოველი კუთხიდან მიაქანებენ. თვით საყასბოებიდან ისეთი მყარალი სუნი გამოდის რომ ამ ქუჩაზე გავლა შეუძლებელია.

ახტალა.

ქათამი რომ წყალს დალევს, ღმერთს შეხედავსო—ნათქვამია და ახტალის მოიჯარადრებს აგრეთვე კოტეხის და გურჯაანის მცხოვრებლებს ეს დავიწყებიათ ისე უღმერთოდ სძარცვავენ ახტალაზე მოსულ ავადმყოფებს. თითო თბილი ვანათის ქვეშ (დაფაცხავებული ფანჩატური აქ) 6--10 მან, ოთახი 300-400 მან. თვეში სანოვაგეც ესევე ძვირი, რა ქნას საწყალმა ხალხმა? ურჩევ არ მოვიდნენ თუ ჯიბეში ერთი ასი თუმანი არ უდევთ. მაკვირვებს ექიმების და აქაური ხალხის გულგრილობა ახტალის მოწყობაში, დღეში უკანასკნელი 600-700 მან. შემოდის, მოწყობილი რომ იყოს და იაფობა ერთ ათად მეტი შემოვა, ნუ თუ მესამედი ვეღარ გადადვეს უბრალო ოთახების მოსაწყობად თბილი ვანებისათვის ან ისე საბანაოთ; მაგრამ, სჩანს, ეზარებათ მუშაობა, ფულს ისეც ხომ იღებენ.. ავად-მყოფებმა ახტალის შესახებ განცხადება მისცეს გურჯაანის კომიტეტს.

ხაშური

17 ივლისს ქ. ხაშურში ადგილობრივ მცხოვრებ ტრიფონ ჯაფარიძესთან მივიდა სამი გვარდიელი: უნდა გაჩხრიკოთო. ტ. ჯაფარიძემ მოითხოვა ორდერი შტაბისა. მაგრამ ამის მაგიერ მას თოფები დაახალეს. რაღაც განგებით გადარჩა. მთელი სახლის კარები და იატაკი სულ დახნულია ტყვიებით. ეს ამბავი შეატყობინეს შტაბში, მაგრამ ერთ საათს არ დაუკავებიათ ბოროტგამზრახველები მხოლოდ ჩამოართვეს თოფები მაგრამ მეორე დღეს ყველა თავისუფალნი დაბრძანდებოდნენ ქალაქში. მიზეზი დაცემისა თურმე ყოფილა სიმოვრალე რა გარანტია აქვს მოქალაქე ჯაფარიძეს რომ ეს ვაჟბატონები კიდევ არ დათვრებიან და არ გამოასალმებენ წუთისოფელს. საჭიროა მთავრობამ ასეთ მოვლენებს ყურადღება მიაქციოს.

ჩოხატაური

აქ ხალხი უკიდურეს დღეში ჩავარდა შიმშილისაგან. სიმინდი არ იშოვნება; დღემდე სიმინდი აქ-იქ იშოვებოდა ფუთი თორმეტ თუმნად დღეს არც ეს არის გასაყიდი. არც სხვა რაიმე საჭმელი. თუ საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობამ საჩქარო ზომები არ მიიღო და ქერი, ან ჰური არ მიაწოდა ხალხში უბედურება დატრიალდება მეტი გამოსავალი. არ არის ვთხოვთ ეს ცნობა სხვა გაზეთებმაც გადაბეჭდონ საჩქაროდ.

ფოთი.

25 ამა თვეს ღამის 12 საათზე საშინელი სროლა ატყდა, რომელმაც თავზარი დასცა მცხოვრებლებს. როგორც მალე გამოირკვა, რამოდენიმე ძმა ბიჭებს გადაეწყვიტა თავს დასხმოდა ქალაქის სათევზაო წყლების მოიჯარადრე აქვსენტი ჟვანიას. ეს ამბავი მილიციის უფროსსაც სცოდნია და თავიდან ამ ღამეს ჩაუსაფრებია რამოდენიმე მილიციონერი. ღამის 12 საათზე ერთი მძარცველთაგანი მისდგომოდა ჟვანიას სახლის კარებს, მაგრამ მოჰკლეს. იგი აღმოჩნდა ვასილ ცხვიტარია. ორიც დაატუსაღეს. ორი დღის წინად გაძარცვეს ქალაქის სასანიტარო ფერშალი ნოდია, ღამის 1 საათზე, სომხის ქუჩაზე, და ფოთის ელექტრონის სადგურის მეფარნე ალ. კოსტავა. პირველს წართვეს—400 მ. და მეორეს—200 მ.

სააკ. სოც.-ფედ. სარევ. პარტიაში

ოთხშაბათს აგვისტოს 7-ს პარტიულ კლუბში შესდგება მორიგი პარტიული კრება. წაკითხულ იქნება მოხსენება, რის შემდეგაც გაიმართება კამათი, დასაწყისი საღ 8 საათზე ახალი დროით

მეგობრის კუბოსთან

(არჩილ ამირეჯიბის ხსოვნას.)

არჩილის კუბო. რა ტრაგიზმია ამ ორ სიტყვათა შეუღლებაში. ვინც იცნობდით არჩილს, ხომ თვალწინ გიდგიათ მისი მუდამ ხალისიანი სახე? სიცოცხლე უყვარდა სნეულივით.

მომავალზე ისე დაბეჯითებით ოცნებობდა, თითქოს დარწმუნებული იყო სიკვდილის უძლურობაში.

რამდენჯერ მისაუბრნია მასთან, და ყოველთვის ისე იმედიანობით ლაპარაკობდა თავის თავზე, რომ ჩვენ, ამხანაგები ხშირად ვიცინოდით კიდეც მის ასეთ გადაჭარბებულ იმედიანობაზე.

მაგრამ სიკვდილმა მაინც სძლია მის იმედს, და საიქიოს გამოუცნობმა ხელმა გათანგა მისი არსება. განსვენებულმა გაათავა ტფილისის ქართული გიმნაზია 1911 წელს. ეხლა უვლიდა, როგორც ექიმი ლტოლვილებს და იქ საოფლის მსხვერპლი გაჰხდა.

არჩილი კუბოში. ის არჩილი, რომელიც ხშირად დამრიგებლის როლს კისრულობდა, და ამხანაგ სტუდენტების მამხილებლობას სცდილობდა გულ-წრფელად.

დორპატში გავიცანი იგი, ამ სამი წლის წინად. მახსოვს დაგვპატიჟა თავისთან, შესვლისათანავე გვაჩვენა სურათი: „სიყვარული და მოვალეობა“. ჩვენ ვიცოდით, რომ არჩილი მოვალეობის რაინდი იყო. მაგრამ ვვინდოდა მეგობრულად გულზე მოგვეყვანა, და როდესაც გვკითხა, სურათი ხომ მოგწონთო, უპასუხეთ, კარგია, მაგრამ უკეთესი იქნებოდა, რომ სიყვარულს მოვალეობა დაეძლიაო. არ ესიამოვნა, მაგრამ შემდეგ ეს მისი უსიამოვნობა სიცილით გავაქარვეთ.

დიახ, არჩილი მოვალეობის რაინდი იყო, და ასეთივე დარჩა სიკვდილამდე.

არჩილის კუბო. იმ არჩილის, რომელიც ჯანღონით იყო სავსე, თუმც ნერვიულ ნიადაგზე ავადაც იყო, მაგრამ მის მაგარ სხეულს ეს ავადმყოფობა თითქმის არც კი ეტყობოდა. მაგონდება ერთი ეპიზოდი სულ ახალი დროისა. წარსულ წლის ნოემბერში ბოლშევიკთა გამარჯვების შემდეგ, დორპატში მოედნენ ჯარის-კაცები და სამხედრო პირებს პაგონებს ჰყრიდნენ. არჩილიც სანხედრო ექიმის ფორმაში იყო. მივიდნენ მასთანაც „რიცრის ქუჩაზე“ რომ მიდიოდა. არჩილმა უთხრა: საჯაროდ პაგონებს არ აგაჭრევინებთ, მე თვით მოვიხსნიო, ამ პასუხზე ერთმა ლატიშმა ჯარის-კაცმა ხელი აიმაღლა გასარტყელად, მაგრამ არჩილმა დაასწრო, და ისეთი მაგარი სილა სტკიცა, რომ თავხედი ჯარის-კაცი პირ-აღმა ძირს დაეცა. შედედდა ბრბო. მოითხოვდნენ „სამოსუდს“. ოდნავი სიმხდალე არჩილის მხრივ, და ეს ველური ბრბო გაჰგლეჯდა მას. მაგრამ არჩილი სიმხდალეს არ იყო ჩვეული. იგი უკან დახევით მიდგა კედელთან, რომ ზურგიდან არავინ მიჰპარებოდა, და როგორც ვეფხვი იგერიებდა მღელვარე ბრბოს. 12 კაცზე მეტს სცემა, და თვით კი ერთიც არ მოიხვედრა. ბოლოს, სტუდენტობა შეჯგუფდა, შეიჭრა ბრბოში და გამოსტაცეს სასიკვდილოდ გამზადებული ურჩი ქართველი.

მთელი დორპატი „ერთ ქართველზე“ ლაპარაკობდა, რომელმაც ბრბო დაამარცხა.

„იცოდეთ მე ქართველი გახლავართ, და ქართველი კი ჭალაჩუნურად არ დაგნებდებათო“. — აი ერთი ფრაზა, რომლითაც მიმართა ბრბოს და ხელით დუელი გაუმართა. ეს ნოემბერში იყო, წარსულ წელს.

არჩილი კუბოში. ის არჩილი, რომელიც ამ რამდენიმე კვირის წინად ტფილისში ვნახე ისევე გამომზირალი, როგორც ძველად.

კუბოშია ის არჩილი, რომლის ცხოვრების ამ უკანასკნელ 3 წლის ეტაპები თითქმის დაწვრილებით ვიცი კუბოშია ის არჩილი, რომელსაც სიცოცხლე სწყუროდა და თავ-გამოდებული ემზადებოდა მომავლისათვის, მოვალეობის პირნათლად შესასრულებლად

არჩი ი ჩვენი პარტიული ამხანაგი იყო.

და ეს არჩილი გარდიცვალა, გარდიცვალა ასე მოულოდნელად.

სწავლა წელს დაასრულა, და სწავლასთან ერთად დაასრულა სიცოცხლეც.

რა საზარელია სიკვდილი, და მით უმეტეს არჩილის სიკვდილი.

რა ტრაგიზმია ამ ორ სიტყვაში: არჩილი კუბოში.

დორპატელი ამხანაგი.

საქართველოს რკინის გზეგზე

როგორც მკითხველს მოეხსენება, ამ დღეებში ტფილისში გაიმართა რკინის გზების ქართველ მოსამსახურეების ყრილობა, რომლის დადგენილება ფრიად არ მოსწონებია გზების მთავარ კომიტეტს

ჩვენ ხელთ ჩაგვივარდა შემდეგი დეპეშა აგვისტოს 3 რიცხვისა, რომელიც გაუგზავნია გზების ყველა ადგილობრივ კომიტეტისათვის მოგვყავს აქ უცვლელად დეპეშის თარგმანი, რომლის შინაარს ცალკე შევეხებით.

„ივლისის 28 ტფილისში ქართულ კლუბში გაიმართა რკინის გზის მოსამსახურეთა ყრილობა ასეთის სახელით „რკინის გზის ქართველ მოსამსახურეთა კავშირის კრება“. ამ კრებაზედ მკაცრად გაილაშქრეს რკინის გზის მთავარ კომიტეტის წინააღმდეგ და საერთოდ მტრულად შეხვდნენ. კომიტეტი ფიქრობს, რომ ეს გარემოება აიხსნება იმით, რომ შეკრებილთა უმრავლესობა იყო შტატს გარეშე დატოვებულთაგან, მაგრამ უნდა განვაცხადოთ. ისიც რომ მონაწილეობას იღებდნენ კრებაში და „ახალ კავშირის“ წევრებადაც ჩაეწერნენ ისეთნიც, რომლებიც ჩვენი საერთო კავშირის წევრებად ირიცხებიან და ეს კი წესდებას ეწინააღმდეგება, ვინაიდან რკინის გზის ყველა მოსამსახურეებისათვის, განურჩევლად ეროვნებისა, არსებობს ერთი საზოგადო კავშირი, რომლის წევრებად ითვლებიან ყველა მოსამსახურეები და რომლის აღმასრულებელი ორგანოა მთავარი სარკინისგზო კომიტეტი, და შეუძლებელია, რომ ერთი და იგივე პირი ირიცხებოდეს წევრად ორს ერთი მეორე საწინააღმდეგო კავშირში, ამიტომ ყველა წევრი ზემოხსენებულ „ახალ კავშირისა“ უნდა გამორიცხულ იქმნენ ჩვენი კავშირიდან რის გამო ჰკარგავენ უფლებას იმსახურონ რკინის გზაზე. მაგრამ შესაძლებელი არის ბევრი მოსამსახურე შეცდომაში იყოს შეყვანილი და ძოტყუებით ჩაწერილნი იყვნენ „ახალი კავშირის“ წევრებად, ამიტომ წინადადებას ვაძლევთ ამ კავშირში ჩაწერილ მოსამსახურეთ ერთი კვირის განმავლობაში გამოვიდნენ „ახალ კავშირიდან“ და განუცხადონ ეს ჩვენს ადგილობრივ განყოფილებასწ. ინააღმდეგ შემთხვევაში დაკარგავენ რკინის გზის მოსამსახურის უფლებას. გთხოვთ ეს დადგენილება აუწყოთ ყველა მოსამსახურეთ“.

რას ნიშნავს?

რედაქციას წარმოუდგინეს ყოვლად შემაძრწუნებელი და აღმაშფოთებელი დოკუმენტი, დოკუმენტი, რომლის მსგავსიც პოლიციურ-ჟანდარმული წესწყობილების დროსაც კი იშვიათი იყო ხოლმე აი ეს დოკუმენტიც: **„რკინის გზის უფროს. ასლი უფროსს: ქიმს: ვინაიდან რკინის გზის ქართველ მოსამსახურეთა კრებაზე, რომელიც მოჰხდა სათავად-აზნაურო (?) კლუბში ივლისის, 28-ს, ექიმმა მუსხელიშვილმა არ აღიარა რკინის გზის მთავარი კომიტეტი რავოლიუციონურ ორგანოდ და გაილაშქრა მის წინააღმდეგ. ამიტომ ვთხოვთ დაითხოვოთ იგი სამსახურიდან.** რკინის გზის მთავარი კომიტეტის თავმჯდომარე დიდიძე, მდივანი დოლიძე.“

რას ნიშნავს ეს დოკუმენტი?

რას ნიშნავს მთელი ქართველი საზოგადოების მიერ კარგად ცნობილი ექიმი მუსხელიშვილის დათხოვნა ისეთი წესით, რომელსაც მხოლოდ დასამარებულ წესწყობილებაში ჰქონდა ადგილი ჩვენ ვფიქრობთ, რომ აქ რაღაც დიდი გაუგებრობაა და ასეთი დოკუმენტიც ზღაპარია და არა სინამდვილე. ველით განმარტებას გზათა მინისტრისაგან.

საჩხერის ამბები

(დასასრული).

სოფელ ჭალაში ჩვენი ჯარის გამაგრების შემდეგ მთელმა საჩხერის ნაწილმა თავისუფლად ამოისუნთქა. გახიზნული ხალხი სახლებში დაბრუნდა და ჩვეულებრივ მუშაობას შეუდგა. წუწკი ბრბოს ნაწილი ქართლიდან და სხვა შორე ადგილებიდან სათარეშოდ მოსულნი გაიფანტნენ და წავიდ წამოვიდნენ, ხოლო ერთი ნაწილი თავზე ხელაღებულთა სოფ. პერევსა, ჭრიასა და ჯალაბეთის უღელტეხილებში გამაგრდა. 20 ივლისის საღამოთი დიდად სამწუხარო ამბავი მოხდა. ამ დღეს საქმეებისა გამო ბ-ნი იშხნელი საჩხერეში იყო წასული. შტაბს-კაპიტანმა ალეშა სისორდიამ რვა რჩეული ყმაწვილებისაგან შემდგარი მზვერავთა რაზმი წაიყვანა ჭალიდან ასე 6 ვერსზე სოფ- ჭრიასაკენ. მზვერავნი ძალიან შორს შევიდნენ ხევში, მათ ჩასაფრებულნი გარს შემოეძვნენ და აუტეხეს საშინელი სროლა, ალექსანდრე ღოღობარიძე მაღლობიდან მდინ ყვირილაში გადმოვარდნილიყო და თუმცა ძლიერ დამტვრეულიყო მაგრამ სამს ვერსზე წყალ-წყალ ევლო ეს უბედურება ჭალაში ეცნობებინა. მალევე მოვიდა კაპ. იშხნელი გაუძღვა ჯარს და გაშმაგებულნი შეესივნენ იმ ადგილს, სადაც ბოროტებმა ჩვენები შეიტყუეს. ბრძოლის ველიდან სამგან მაგრამ მსუბუქად დაჭრილი შტ. კაპ. სისორდია გამოიყვანეს, საკაცეზე დააწვინეს და გაგზავნეს ჭალაში. მებრძოლნი შეუდგნენ დანარჩენების ხსნასაც, მაგრამ გვიან იყო, სტუდენტი მოხალისეები იოსებ შოთაძე და ბიძინა სანებლიძე უკვე მოეკლათ და ისინიც გამოიტანეს ურმით. ავაზაკებს მოკლულებისათვის საცვლების გარდა ყოველივე

ვინ ვის ეძებს

ეკატერინოსლავიდან

ეკატერინოსლავის ქალაქის სათავადაზნაურო ბანკის ყოფილ მოხელეს ალექსანდრე ალექსანდრეს ძე ნიკოლაევს